

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

9 päivänä marraskuuta 2023*

Ennakkoratkaisupyyntö – Direktiivi 2000/31/EY – Tietoyhteiskunnan palvelut –
3 artiklan 1 kohta – Alkuperäjäsenvaltiossa suoritettavan valvonnan periaate –
3 artiklan 4 kohta – Poikkeus tietoyhteiskunnan palvelujen vapaata liikkuvuutta koskevasta
periaatteesta – Tietyn tietoyhteiskunnan palvelun osalta toteutettavan toimenpiteen käsite –
3 artiklan 5 kohta – Mahdollisuus ilmoittaa tietoyhteiskunnan palvelujen vapaata liikkuvuutta
rajoittavista toimenpiteistä kiireellisissä tapauksissa jälkikäteen – Ilmoittamatta jättäminen –
Mahdollisuus vedota kyseisiin toimenpiteisiin – Jäsenvaltion säännöstö, jossa asetetaan
viestintäalustojen tarjoajille joukko lainvastaisiksi väitettyjä sisältöjä koskevia valvonta- ja
ilmoittamisvelvollisuuksia siitä riippumatta, ovatko ne sijoittautuneet kyseiseen jäsenvaltioon vai
eivät – Direktiivi 2010/13/EU – Audiovisuaaliset mediapalvelut – Videonjakoalustapalvelut

Asiassa C-376/22,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka
Verwaltungsgerichtshof (ylin hallintotuomioistuin, Itävalta) on esittänyt 24.5.2022 tekemällään
päätoöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 10.6.2022, saadakseen ennakkoratkaisun
asiassa

Google Ireland Limited,

Meta Platforms Ireland Limited ja

Tik Tok Technology Limited

vastaan

Kommunikationsbehörde Austria (KommAustria),

jossa asian käsittelyyn osallistuu

Bundesministerin für Frauen, Familie, Integration und Medien im Bundeskanzleramt,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Prechal sekä tuomarit F. Biltgen, N. Wahl
(esittelevä tuomari), J. Passer ja M. L. Arastey Sahún,

julkisasiamies: M. Szpunar,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Google Ireland Limited ja Tik Tok Technology Limited, edustajanaan L. Feiler, Rechtsanwalt,
- Meta Platforms Ireland Limited, edustajanaan S. Denk, Rechtsanwalt,
- Itävallan hallitus, asiamiehinään A. Posch ja G. Kunnert,
- Irlanti, asiamiehinään M. Browne, A. Joyce ja M. Tierney, avustajanaan D. Fennelly, BL,
- Puolan hallitus, asiamiehenään B. Majczyna,
- Euroopan komissio, asiamiehinään G. Braun, S. L. Kaléda ja P.-J. Loewenthal,

kuultuaan julkisasiamiehen 8.6.2023 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee yhtäältä tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8.6.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY (EYVL 2000, L 178, s. 1) 3 artiklan 4 ja 5 kohdan sekä audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 10.3.2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/13/EU (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) (EUVL 2010, L 95, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 14.11.2018 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2018/1808 (EUVL 2018, L 303, s. 69) (jäljempänä direktiivi 2010/13), 28 a artiklan 1 kohdan soveltamista.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat yhtäältä Irlantiin sijoittautuneet yhtiöt Google Ireland Limited, Meta Platforms Ireland Limited ja Tik Tok Technology Limited sekä toisaalta Kommunikationsbehörde Austria (KommAustria) (Itävallan viestintäalan sääntelyviranomaisen) ja joka koskee viimeksi mainitun päätöksiä, joilla todetaan, että kyseisiin yhtiöihin sovelletaan toimenpiteistä viestintäalustojen käyttäjien suojelemiseksi annettua Itävallan liittovaltion lakia (viestintäalustalaki) (Bundesgesetz über Maßnahmen zum Schutz der Nutzer auf Kommunikationsplattformen (Kommunikationsplattformen-Gesetz; BGBl. I, 151/2020; jäljempänä KoPl-G).

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

Direktiivi 2000/31

3 Direktiivin 2000/31 johdanto-osan 5, 6, 8, 22 ja 24 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(5) Tietoyhteiskunnan palvelujen kehittämistä yhteisössä haittaavat tietyt sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan oikeudelliset esteet, jotka ovat omiaan tekemään sijoittautumisvapauden ja palvelujen vapaan liikkuvuuden soveltamisen vähemmän houkuttelevaksi. Esteet johtuvat lainsäädäntöjen eroavuuksista sekä oikeudellisesta epävarmuudesta siltä osin, mitä kansallisia säännöksiä sovelletaan näihin palveluihin. Koska asianomaisten alojen lainsäädäntöjä ei ole sovitettu yhteen ja mukautettu, esteet saattavat Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti olla perusteltuja. Oikeudellista epävarmuutta on sen osalta, missä määrin jäsenvaltiot voivat rajoittaa toisesta jäsenvaltiosta peräisin olevia palveluja.

(6) Yhteisön päämäärät, perustamissopimuksen 43 ja 49 artikla ja yhteisön johdettu oikeus huomioon ottaen nämä esteet olisi poistettava sovittamalla yhteen tietyt kansalliset säännökset ja selventämällä tiettyjä oikeudellisia käsitteitä yhteisön tasolla siinä määrin kuin sisämarkkinoiden moitteeton toiminta sitä edellyttää. Koska tässä direktiivissä käsitellään ainoastaan tiettyjä erityiskysymyksiä, jotka aiheuttavat ongelmia sisämarkkinoilla, se on täysin perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen noudattamista koskevan vaatimuksen mukainen.

--

8) Tämän direktiivin tavoitteena on luoda oikeudelliset puitteet, joiden avulla varmistetaan tietoyhteiskunnan palvelujen vapaa liikkuvuus jäsenvaltioiden välillä, eikä yhdenmukaistaa rikosoikeuden alaa sellaisenaan.

--

(22) Tietoyhteiskunnan palvelujen valvonnan olisi yleisen edun mukaisten tavoitteiden tehokkaan suojelun varmistamiseksi tapahduttava toiminnan lähteellä. Siksi on taattava, että toimivaltainen viranomainen tarjoaa tätä suojelua, ei ainoastaan oman maansa kansalaisille vaan kaikille yhteisön kansalaisille. Jäsenvaltioiden keskinäisen luottamuksen lisäämiseksi on tärkeää todeta selkeästi sen jäsenvaltion vastuu, josta palvelut ovat peräisin. Jotta voidaan varmistaa palvelujen tarjoamisen vapaus sekä oikeusvarmuus palvelun tarjoajien ja palvelun vastaanottajien kannalta, olisi näihin tietoyhteiskunnan palveluihin lisäksi sovellettava periaatteessa sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, johon palvelun tarjoaja on sijoittautunut.

--

(24) Huolimatta säännöstä, jonka mukaan tietoyhteiskunnan palveluiden valvonnan on tapahduttava niiden lähteellä, on tämän direktiivin osalta oikeutettua, että jäsenvaltiot direktiivissä säädetyin edellytyksin toteuttavat toimenpiteitä, joilla rajoitetaan tietoyhteiskunnan palveluiden vapaata liikkuvuutta.”

4 Kyseisen direktiivin 1 artiklan 1 kohdan sanamuoto on seuraava:

”Tämän direktiivin tavoitteena on edistää sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa varmistamalla tietoyhteiskunnan palvelujen vapaa liikkuvuus jäsenvaltioiden välillä.”

5 Mainitun direktiivin 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) ’tietoyhteiskunnan palveluilla’ [teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22.6.1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY (EYVL 1998, L 204, s. 37)], sellaisena kuin se on muutettuna [20.7.1998 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 98/48/EY (EYVL 1998, L 217, s. 18)], 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja palveluja;

--

b) ’yhteensovitetulla alalla’ jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmissä asetettuja, tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoajiin tai tietoyhteiskunnan palveluihin sovellettavia vaatimuksia riippumatta siitä, ovatko vaatimukset yleisluonteisia vai erityisesti tähän tarkoitukseen suunnattuja.

--”

6 Saman direktiivin 3 artiklassa, jonka otsikkona on ”Sisämarkkinat”, säädetään seuraavaa:

”1. Kunkin jäsenvaltion on huolehdittava siitä, että sen alueelle sijoittautuneen palvelun tarjoajan tarjoamien tietoyhteiskunnan palvelujen osalta noudatetaan kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavia, yhteensovitettuun alaan kuuluvia kysymyksiä koskevia kansallisia säännöksiä.

2. Jäsenvaltiot eivät voi yhteensovitettuun alaan liittyvien syiden vuoksi rajoittaa toisesta jäsenvaltiosta peräisin olevien tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoamisen vapautta.

--

4. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa toimenpiteitä, joilla poiketaan 2 kohdan säännöksistä tietyn tietoyhteiskunnan palvelun osalta, jos:

a) toimenpiteet

i) ovat tarpeellisia jollakin seuraavalla perusteella:

- yleinen järjestys, erityisesti rikosten ehkäisy, tutkinta, selville saaminen ja syytteesenpano mukaan lukien alaikäisten suojelu ja erityisesti rotuun, sukupuoleen, uskontoon tai kansallisuuteen perustuvaan vihaan yllyttämisen torjunta ja yksittäisiin ihmisiin kohdistuvat ihmisarvon loukkaukset,

- kansanterveyden suojele,
 - yleinen turvallisuus, mukaan lukien kansallisen turvallisuuden ja puolustuksen turvaaminen,
 - kuluttajansuoja, mukaan lukien sijoittajien suoja;
- ii) kohdistuvat tiettyyn tietoyhteiskunnan palveluun, joka vahingoittaa i alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamista tai joka vakavalla tavalla saattaa vaarantaa kyseisten tavoitteiden saavuttamisen;
- iii) ovat oikeassa suhteessa näihin tavoitteisiin;

b) jäsenvaltio on ennen kyseisten toimenpiteiden toteuttamista:

- pyytänyt 1 kohdassa tarkoitettua jäsenvaltiota toteuttamaan toimenpiteitä, eikä viimeksi mainittu ole niitä toteuttanut tai ne eivät ole olleet riittäviä, ja
- ilmoittanut komissiolle ja 1 kohdassa tarkoitettulle jäsenvaltiolle aikomuksestaan toteuttaa tällaisia toimenpiteitä, sanotun kuitenkin vaikuttamatta tuomioistuimessa tapahtuvaan käsittelyyn eikä rikostutkintaan liittyviin toimenpiteisiin.

5. Jäsenvaltiot voivat kiireellisissä tapauksissa poiketa 4 kohdan b alakohdassa asetetuista edellytyksistä. Tässä tapauksessa toimenpiteistä on ilmoitettava mahdollisimman pian komissiolle ja 1 kohdassa tarkoitettulle jäsenvaltiolle mainiten samalla syyt, joiden perusteella jäsenvaltio katsoo, että kyseessä on kiireellinen tapaus.

6. Rajoittamatta jäsenvaltioiden mahdollisuutta jatkaa kyseisten toimenpiteiden toteuttamista komissio tutkii mahdollisimman pian, ovatko ilmoitetut toimenpiteet yhteensopivia yhteisön oikeuden kanssa. Jos komissio päätyy siihen lopputulokseen, että toimenpide on ristiriidassa yhteisön oikeuden kanssa, sen on pyydettävä, että kyseinen jäsenvaltio pidättyy toteuttamasta suunniteltuja toimenpiteitä tai lopettaa niiden toteuttamisen pikaisesti.”

Direktiivi 2010/13

7 Direktiivin 2010/13 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan

--

aa) ’videonjakoalustapalvelulla’ [SEUT] 56 ja [SEUT] 57 artiklassa määriteltyä palvelua, kun palvelun tai siitä erotettavissa olevan osan tai sen olennaisen toiminnon pääasiallisena tarkoituksena on tarjota yleisölle ohjelmia, käyttäjien tuottamia videoita tai molempia, joista videonjakoalustan tarjoaja ei ole toimituksellisessa vastuussa, tiedonvälitys-, viihdytys- tai valistustarkoituksessa [sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/21/EY (puitedirektiivi) (EYVL 2002, L 108, s. 33)] 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen sähköisten viestintäverkkojen avulla, ja joiden organisoiminnin videonjakoalustan tarjoaja määrittää, myös automaattisilla keinoilla tai algoritmeilla, erityisesti sisällön esittämisen, asiasanoituksen (tagging) ja järjestämisen (sequencing) avulla;

--”

8 Kyseisen direktiivin 28 a artiklan 1 ja 5 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Tätä direktiiviä sovellettaessa videonjakoalustan tarjoaja, joka on direktiivin [2000/31] 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla sijoittautunut jonkin jäsenvaltion alueelle, kuuluu kyseisen jäsenvaltion lainkäyttövaltaan.

--

5. Tässä direktiivissä sovelletaan direktiivin [2000/31] 3 ja 12–15 artiklaa videonjakoalustan tarjoajiin, joiden katsotaan tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti sijoittautuneen johonkin jäsenvaltioon.”

Direktiivi (EU) 2015/1535

9 Teknisiä määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 9.9.2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/1535 (EUVL 2015, L 241, s. 1) 1 artiklan 1 kohdan e–g alakohdassa esitetään seuraavat määritelmät:

”e) ’palveluja koskevalla määräyksellä’ [tarkoitetaan] yleisluontoista vaatimusta, joka koskee b alakohdassa tarkoitettujen palvelujen saatavuutta ja palvelutoiminnan harjoittamista, erityisesti palvelun tarjoajaa, palveluja ja palvelujen vastaanottajaa koskevia määräyksiä, lukuun ottamatta määräyksiä, jotka eivät erityisesti koske kyseisessä alakohdassa määriteltyjä palveluja.

--

f) ’teknisellä määräyksellä’ [tarkoitetaan] teknistä eritelmaa tai muuta vaatimusta taikka palveluja koskevaa määräystä, mukaan lukien sovellettavat hallinnolliset määräykset, jonka noudattaminen on oikeudellisesti tai tosiasiallisesti pakollista ja joka koskee kaupan pitämistä, palvelujen tarjoamista, palvelujen tarjoajien sijoittautumista tai käyttöä jäsenvaltiossa tai suuressa osassa sen aluetta sekä jäsenvaltioiden lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, joissa kielletään tuotteen valmistus, tuonti, kaupan pitäminen tai käyttö taikka joissa kielletään palvelujen tarjoaminen, palvelujen käyttö tai sijoittautuminen palvelujen tarjoajana, sanotun kuitenkin rajoittamatta 7 artiklan säännösten soveltamista.

--

g) ’tekniistä määräystä koskevalla ehdotuksella’ [tarkoitetaan] teknisen eritelmän tai muun vaatimuksen taikka palveluja koskevan määräyksen tekstiä, hallinnolliset määräykset mukaan lukien, joka on tarkoitus suoraan tai välillisesti vahvistaa teknisenä määräyksenä ja joka on valmisteluvaiheessa, jolloin siihen on vielä mahdollisuus tehdä olennaisia muutoksia.”

10 Kyseisen direktiivin 5 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle välittömästi teknisiä määräyksiä koskevat ehdotukset, paitsi kun on kyse kansainvälisen tai eurooppalaisen standardin käyttöönotosta sellaisenaan, jolloin pelkkä tiedonanto riittää, sanotun kuitenkin rajoittamatta 7 artiklan säännösten soveltamista.

Niiden on toimitettava komissiolle myös ilmoitus niistä syistä, joiden vuoksi tällaisen teknisen määräyksen laatiminen on tarpeen, jollei näitä syitä selvitetä jo ehdotuksessa.”

Itävallan oikeus

11 KoPl-G:n 1 §:ssä säädetään seuraavaa:

”(1) Tällä liittovaltion lailla edistetään vastuullista ja avointa menettelyä viestintäalustoilla tarjottavia jäljempänä mainittavia sisältöjä koskevien käyttäjien ilmoitusten osalta ja tällaisten ilmoitusten käsittelyä viipymättä.

(2) Kotimaiset ja ulkomaiset palveluntarjoajat, jotka tarjoavat viestintäalustoja (2 §:n 4 kohta) tavoitellakseen voittoa, kuuluvat tämän lain soveltamisalaan, paitsi jos

1. rekisteröityjen käyttäjien, joilla on viestintäalustan käyttöoikeus Itävallassa, lukumäärä on edellisenä kalenterivuonna ollut keskimäärin alle 100 000 henkilöä ja
2. viestintäalustan ylläpitämisen perusteella Itävallassa toteutunut liikevaihto on edellisenä kalenterivuonna ollut alle 500 000 euroa.

--

(4) Videonjakoalustojen (2 §:n 12 kohta) tarjoajat on vapautettu tässä liittovaltion laissa asetetuista velvoitteista alustoilla tarjottavien ohjelmien (2 §:n 9 kohta) ja käyttäjien tuottamien videoiden (2 §:n 7 kohta) osalta.

(5) Palveluntarjoajan vaatimuksesta valvontaviranomaisen on vahvistettava, kuuluuko se tämän lain soveltamisalaan.

--”

12 KoPl-G:n 2 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Tässä liittovaltion laissa tarkoitetaan

--

2. ’tietoyhteiskunnan palvelulla’ tavallisesti korvausta vastaan sähköisessä muodossa palvelun vastaanottajan henkilökohtaisesta pyynnöstä toimitettavaa palvelua, mukaan lukien tavaroiden ja palvelujen verkkokauppa, verkossa tapahtuva tietojen tarjoaminen, verkkomainonta, sähköiset hakukoneet ja tietojen hakumahdollisuudet sekä palvelut, jotka mahdollistavat tiedonsiirron sähköisessä verkossa, pääsyn tällaiseen verkkoon tai käyttäjätietojen tallentamisen --

3. ’palveluntarjoajalla’ luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka tarjoaa viestintäalustan

4. 'viestintäalustalla' tietoyhteiskunnan palvelua, jonka pääasiallisena tarkoituksena tai olennaisena tehtävänä on suullisesti tai kirjallisesti taikka äänen tai kuvan muodossa tapahtuva immateriaalista sisältöä käsittävien viestien tai esitysten vaihto käyttäjien ja laajan muiden käyttäjien piirin välillä laajamittaisella levityksellä

--

6. 'käyttäjällä' ketä tahansa viestintäalustaa käyttävää henkilöä riippumatta siitä, onko hän rekisteröitynyt kyseiselle alustalle

7. 'käyttäjien tuottamalla videolla' ääntä sisältävää tai ääntä sisältämätöntä liikkuvien kuvien sarjaa, joka muodostaa pituudestaan riippumatta yhden yksittäisen videon, jonka käyttäjä luo ja jonka tämä tai joku muu käyttäjä lataa videonjakoalustalle

--

9. 'ohjelmalla' audiovisuaalisten mediapalvelujen yhtä itsenäistä osaa, joka koostuu ääntä sisältävästä tai ääntä sisältämättömästä liikkuvien kuvien sarjasta, joka muodostaa pituudestaan riippumatta yhden yksittäisen osan mediapalvelun tarjoajan laatimassa ohjelma-aikataulussa tai ohjelmaluettelossa, mukaan lukien pitkät elokuvat, videoleikkeet, urheilutapahtumat, tilannekomediat, dokumenttiohjelmat, uutis-, taide- ja kulttuuriohjelmat, lastenohjelmat ja alkuperätuotannot

--

12. 'videonjakoalustalla' [SEUT] 56 ja [SEUT] 57 artiklassa määriteltyä palvelua, kun palvelun tai siitä erotettavissa olevan osan tai sen olennaisen toiminnon pääasiallisena tarkoituksena on tarjota yleisölle tiedonvälitys-, viihdytys- tai valistustarkoituksessa [eurooppalaisesta sähköisen viestinnän säännöstöstä 11.12.2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/1972 (EUVL 2018, L 321, s. 36)] 2 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettujen sähköisten viestintäverkkojen avulla ohjelmia (9 kohta), käyttäjien tuottamia videoita (7 kohta) tai molempia, joista videonjakoalustan tarjoaja ei ole toimituksellisessa vastuussa ja joiden organisoinnin videonjakoalustan tarjoaja määrittää (muun muassa automaattisilla keinoilla tai algoritmeilla, erityisesti sisällön esittämisen, asiasanoituksen (tagging) ja järjestämisen (sequencing) avulla)."

13 KoPl-G:n 3 §:ssä säädetään seuraavaa:

"(1) Palveluntarjoajien on otettava käyttöön toimiva ja avoin menettely viestintäalustalla saatavilla olevia laittomaksi väitettyjä sisältöjä koskevien ilmoitusten käsittelemiseksi.

--

(4) Lisäksi palveluntarjoajien on huolehdittava siitä, että käytössä on toimiva ja avoin menettely ilmoituksen kohteena olevan sisällön estämisestä tai poistamisesta tehtyjen päätösten (3 momentin 1 kohta) uudelleen arvioimiseksi. --

--"

14 KoPl-G:n 4 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Palveluntarjoajat ovat velvollisia laatimaan raportin väitetyistä lainvastaisista sisältöjä koskevien ilmoitusten käsittelystä vuosittain ja, kun kyseessä on viestintäalusta, jolla on yli miljoona rekisteröitynyttä käyttäjää, puolivuositain. Raportti on toimitettava valvontaviranomaiselle viimeistään kuukauden kuluttua raportin käsittämisen ajanjakson päättymisestä ja asetettava samanaikaisesti saataville sen omalla verkkosivustolla pysyvästi ja helposti havaittavasti.”

15 KoPl-G:n 5 §:ssä säädetään seuraavaa:

”(1) Palveluntarjoajien on nimettävä vastuuhenkilö, joka täyttää hallinnollisista seuraamuksista vuonna 1991 annetun lain (Verwaltungsstrafgesetz 1991 – VStG; BGBl., 52/1991) 9 §:n 4 momentissa asetetut edellytykset. Kyseinen vastuuhenkilö

1. varmistaa tämän lain säännösten noudattamisen
2. voi antaa määräyksiä tämän lain säännösten noudattamisen varmistamiseksi
3. osaa riittävän hyvin saksan kieltä voidakseen tehdä yhteistyötä hallinto- ja oikeusviranomaisten kanssa
4. saa käyttöönsä tehtäviensä hoitamisen edellyttämät resurssit.

--

(4) Palveluntarjoajan on nimettävä luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka vastaa valtuutettuna edustajana hallinto- ja oikeusviranomaisille annettavista ilmoituksista. Tällöin sovelletaan 1 momentin 3 kohtaa, 2 momentin ensimmäistä virkettä ja 3 momenttia.

(5) Säätelyviranomaiselle on ilmoitettava viipymättä vastuuhenkilön ja ilmoituksista vastaavan henkilön henkilöllisyys.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

16 Pääasian valittajat Google Ireland, Meta Platforms Ireland ja Tik Tok Technology ovat Irlantiin sijoittautuneita yhtiöitä, jotka tarjoavat viestintäalustoja muun muassa Itävallassa.

17 KoPl-G:n tultua voimaan vuonna 2021 ne vaativat KommAustriaa toteamaan sen 1 §:n 5 momentin nojalla, etteivät ne kuulu kyseisen lain soveltamisalaan.

18 KommAustria totesi kolmella 26.3., 31.3. ja 22.4.2021 päivätyllä päätöksellä kuitenkin, että pääasian valittajat kuuluivat KoPl-G:n soveltamisalaan sillä perusteella, että kukin niistä tarjosi kyseisen lain 2 §:n 4 kohdassa tarkoitettua viestintäalustaa.

19 Pääasian valittajat nostivat kyseisistä päätöksistä kanteet Bundesverwaltungsgerichtissä (liittovaltion hallintotuomioistuimissa, Itävalta), joka hylkäsi kanteet perusteettomina.

20 Pääasian valittajat esittävät kyseisistä hylkäyspäätöksistä Verwaltungsgerichtshofissa (ylin hallintotuomioistuin, Itävalta) eli ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa tekemiensä Revision-valitusten tueksi yhtäältä, että koska Irlannin tasavallalle ja Euroopan komissiolle ei

ollut ilmoitettu KoPl-G:n antamisesta direktiivin 2000/31 3 artiklan 4 kohdan b alakohdan ja 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti, kyseiseen lakiin ei voida vedota niitä vastaan. Toisaalta mainitulla lailla käyttöön otetut velvollisuudet ovat niiden mukaan suhteettomia ja ristiriidassa palvelujen vapaan liikkuvuuden sekä direktiivissä 2000/31 ja videonjakoalustapalvelujen osalta direktiivissä 2010/13 säädetyn ”alkuperämaaperiaatteen” kanssa.

- 21 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin mainitsee tältä osin ensimmäiseksi, että Revision-valituksissa nousee esiin kysymys siitä, ovatko KoPl-G tai siinä palveluntarjoajille asetetut velvoitteet direktiivin 2000/31 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja tietyn tietoyhteiskunnan palvelun osalta toteutettuja toimenpiteitä. Se mainitsee olevansa epävarma tästä, koska KoPl-G:n säännökset ovat yleisiä ja abstrakteja ja koska niissä asetetaan tietyn tyyppisten tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoajille yleisiä velvoitteita, joita voidaan soveltaa toteuttamatta yksilöllisiä ja konkreettisia toimia.
- 22 Toiseksi mainittu tuomioistuin pohtii direktiivin 2000/31 3 artiklan 5 kohdan tulkintaa siinä tapauksessa, että kyseisen direktiivin 3 artiklan 4 kohdan a alakohdassa säädetty edellytykset täyttyvät, sen määrittämiseksi, voidaanko KoPl-G:hen vedota pääasian valittajia vastaan, vaikka kyseistä lakia ei ole annettu tiedoksi.
- 23 Kolmanneksi siinä tapauksessa, että KoPl-G:ssä viestintäalustapalvelujen tarjoajille asetettuja velvoitteita olisi pidettävä direktiivin 2000/31 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuina ”tietyn tietoyhteiskunnan palvelun” osalta toteutettuina toimenpiteinä, sama tuomioistuin pohtii, sovelletaanko mainittuja velvoitteita lähtökohtaisesti pääasian valittajien viestintäalustapalvelujen tarjoajina tarjoamiin palveluihin, sillä edellytyksellä, että kyseisen direktiivin 3 artiklan 4 kohdan a alakohdassa säädetty edellytykset täyttyvät. Tällöin olisi tarvittaessa määritettävä direktiivin 2010/13 1 artiklan aa alakohdassa tarkoitettujen videonjakoalustapalvelujen tarjoajien osalta, onko alkuperäjäsenvaltiossa suoritettavan valvonnan periaate, jota sovelletaan myös kyseisen direktiivin asiayhteydessä sen 28 a artiklan 1 kohdan, jossa viitataan direktiivin 2000/31 3 artiklaan, nojalla, esteenä sille, että KoPl-G:ssä toisen jäsenvaltion alueelle sijoittautuneille palveluntarjoajille asetettuja velvoitteita sovelletaan kyseessä olevien alustojen sisältöihin silloin, kun kyse ei ole ohjelmista eikä käyttäjien tuottamista videoista.
- 24 Tässä tilanteessa Verwaltungsgerichtshof on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:
 - ”1) Onko direktiivin 2000/31 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan ii alakohtaa tulkittava siten, että toimenpiteellä, joka kohdistuu ’tiettyyn tietoyhteiskunnan palveluun’, voidaan ymmärtää tarkoitettavan myös lakisääteistä toimenpidettä, joka koskee tiettyjen tietoyhteiskunnan palvelujen (kuten viestintäalustojen) yleisesti kuvattua ryhmää, vai edellyttääkö kyseisessä säännöksessä tarkoitettujen toimenpiteiden olemassaolo konkreettista yksittäistapausta (esimerkiksi nimeltä määrättyä viestintäalustaa) koskevan päätöksen tekemistä?
 - 2) Onko direktiivin 2000/31 3 artiklan 5 kohtaa tulkittava siten, että se, ettei toteutetusta toimenpiteestä ole ilmoitettu (jälkikäteen) ’mahdollisimman pian’ komissiolle ja jäsenvaltiolle, jonka alueelle palveluntarjoaja on sijoittautunut, kuten kyseisen säännöksen mukaan on tehtävä kiireellisissä tapauksissa, johtaa siihen, ettei tätä toimenpidettä – (jälkikäteen tehtävään) ilmoittamiseen riittävän ajanjakson päättymisen jälkeen – voida soveltaa tiettyyn palveluun?

- 3) Onko [direktiivin 2010/13] 28 a artiklan 1 kohta esteenä direktiivin 2000/31 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun sellaisen toimenpiteen soveltamiselle, joka ei kohdistu videonjakoalustalla tarjottaviin ohjelmiin ja käyttäjien tuottamiin videoihin?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen kysymys

- 25 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee ensimmäisellä kysymyksellään lähinnä, onko direktiivin 2000/31 3 artiklan 4 kohtaa tulkittava siten, että tiettyä yleisesti kuvattua tietoyhteiskunnan palvelujen ryhmää koskevat yleiset ja abstraktit toimenpiteet, joita sovelletaan erotuksetta kaikkiin kyseisen ryhmän palvelujen tarjoajiin, kuuluvat kyseisessä säännöksessä tarkoitetun tietyn tietoyhteiskunnan palvelun osalta toteutettavan toimenpiteen käsitteen alaan.
- 26 Tässä yhteydessä on muistutettava, että unionin oikeuden sellaisen säännöksen tai määräyksen tulkitsemiseksi, jonka sanamuodossa ei viitata nimenomaisesti kansalliseen oikeuteen, on unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti otettava huomioon paitsi sen sanamuoto myös asiayhteys ja sillä säännöstöllä tavoitellut päämäärät, jonka osa säännös tai määräys on (tuomio 15.9.2022, Fédération des entreprises de la beauté, C-4/21, EU:C:2022:681, 47 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 27 Ensinnäkin direktiivin 2000/31 3 artiklan 4 kohdan sanamuodosta on todettava, että kyseisessä säännöksessä viitataan ”tiettyyn tietoyhteiskunnan palveluun”. Yksikön ja määritteen ”tietty” käyttäminen viittaa siihen, että näin tarkoitettu palvelu on ymmärrettävä yhden tai useamman palveluntarjoajan tarjoamaksi yksilölliseksi palveluksi ja että jäsenvaltiot eivät siten voi kyseisen 3 artiklan 4 kohdan nojalla toteuttaa yleisiä ja abstrakteja toimenpiteitä, jotka koskevat tiettyä yleisesti kuvattua tietoyhteiskunnan palvelujen ryhmää ja joita sovelletaan erotuksetta kaikkiin kyseisen ryhmän palvelujen tarjoajiin.
- 28 Se, että toimenpiteiden käsite voi kattaa laajan valikoiman jäsenvaltioiden toteuttamia toimenpiteitä, ei saata tätä arviointia kyseenalaiseksi.
- 29 Käyttämällä tällaista laajaa ja yleistä ilmaisua Euroopan unionin lainsäätäjä on jättänyt jäsenvaltioiden harkintavaltaan niiden toimenpiteiden luonteen ja muodon, joita ne voivat toteuttaa direktiivin 2000/31 3 artiklan 4 kohdan nojalla. Kyseisen ilmaisun käyttäminen ei sitä vastoin millään tavoin vaikuta tällaisten toimenpiteiden keskeisiin piirteisiin ja aineelliseen sisältöön.
- 30 Toiseksi asiayhteys, johon kyseinen artikla kuuluu, ja erityisesti mainitun 3 artiklan 4 kohdan b alakohdassa säädetyt menettelylliset vaatimukset tukevat tällaista tulkintaa.
- 31 Tältä osin on muistutettava, että kyseisen direktiivin 3 artiklan 4 kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat toteuttaa yhteensovitettuun alaan kuuluvan tietyn tietoyhteiskunnan palvelun osalta toimenpiteitä, joilla poiketaan tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoamisen vapauden periaatteesta, jos kaksi kumulatiivista edellytystä täyttyvät (tuomio 19.12.2019, Airbnb Ireland, C-390/18, EU:C:2019:1112, 83 kohta).

- 32 Yhtäältä direktiivin 2000/31 3 artiklan 4 kohdan a alakohdassa säädetään, että kyseessä olevan rajoittavan toimenpiteen on oltava tarpeellinen yleisen järjestyksen, kansanterveyden suojelun, yleisen turvallisuuden tai kuluttajansuojan varmistamiseksi, kohdistuttava tietoyhteiskunnan palveluun, joka vahingoittaa tosiasiallisesti näiden tavoitteiden saavuttamista tai saattaa vakavalla tavalla vaarantaa näiden viimeksi mainittujen saavuttamisen, ja oltava vielä oikeassa suhteessa mainittuihin tavoitteisiin nähden.
- 33 Toisaalta kyseisen direktiivin 3 artiklan 4 kohdan b alakohdassa säädetään, että asianomaisen jäsenvaltion on pitänyt ensin pyytää jäsenvaltiota, jonka alueelle kyseinen palvelun tarjoaja on sijoittautunut, toteuttamaan toimenpiteitä, joita tämä ei kuitenkaan ole toteuttanut tai jotka eivät ole olleet riittäviä, sekä ilmoittaa komissiolle ja kyseiselle jäsenvaltiolle aikomuksestaan toteuttaa kyseessä olevat rajoittavat toimenpiteet, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta tuomioistuimessa tapahtuvaan käsittelyyn tai rikostutkintaan liittyviin toimenpiteisiin.
- 34 Edellisessä kohdassa mainittu edellytys tukee sitä tulkintaa, että jäsenvaltiot eivät voi rajoittaa muista jäsenvaltioista peräisin olevien tietoyhteiskunnan palvelujen vapaata liikkuvuutta toteuttamalla yleisluonteisia ja abstrakteja toimenpiteitä, jotka koskevat tiettyä yleisesti kuvattua tietoyhteiskunnan palvelujen ryhmää.
- 35 Kun direktiivin 2000/31 3 artiklan 4 kohdassa velvoitetaan jäsenvaltiot, joissa tietoyhteiskunnan palvelua tarjotaan ja jotka haluavat kyseisen palvelun vastaanottajajäsenvaltiona toteuttaa toimenpiteitä kyseisen säännöksen nojalla, pyytämään mainitun palvelun alkuperäjäsenvaltiota eli jäsenvaltiota, johon kyseinen palveluntarjoaja on sijoittautunut, toteuttamaan toimenpiteitä, siinä nimittäin edellytetään, että palveluntarjoajat ja siten kyseessä olevat jäsenvaltiot voidaan yksilöidä.
- 36 Jos jäsenvaltioilla olisi oikeus rajoittaa tietoyhteiskunnan palvelujen vapaata liikkuvuutta yleisillä ja abstrakteilla toimenpiteillä, joita sovelletaan erotuksetta tietyn kyseisten palvelujen ryhmän kaikkiin palveluntarjoajiin, tällainen yksilöinti olisi, jos ei mahdotonta, ainakin suhteettoman vaikeaa, joten jäsenvaltiot eivät kykenisi noudattamaan tällaista menettelyllistä vaatimusta.
- 37 Kuten julkisasiamies on korostanut ratkaisuehdotuksensa 68 kohdassa, on lisäksi niin, että jos direktiivin 2000/31 3 artiklan 4 kohtaa olisi tulkittava siten, että se käsittää myös yleisluonteiset ja abstraktit toimenpiteet, joita sovelletaan erotuksetta tietyn tietoyhteiskunnan palvelujen ryhmän kaikkiin palveluntarjoajiin, kyseisen direktiivin 3 artiklan 4 kohdan b alakohdan toisessa luetelmakohdassa säädettäisiin lisäilmoituksesta direktiivissä 2015/1535 edellytettyyn ilmoitukseen nähden.
- 38 Direktiivissä 2015/1535 nimittäin edellytetään olennaisilta osin, että jäsenvaltiot ilmoittavat komissiolle kaikista teknisiä määräyksiä koskevista ehdotuksista, joiden palveluja koskevat määräykset sisältävät yleisluonteisia vaatimuksia, jotka koskevat tietoyhteiskunnan palvelujen saatavuutta ja palvelutoiminnan harjoittamista.
- 39 Kolmanneksi direktiivin 2000/31 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuna tietyn tietoyhteiskunnan palvelun osalta toteutettavan toimenpiteen käsitteen tulkitsemisella siten, että jäsenvaltiot voivat toteuttaa yleisluonteisia ja abstrakteja toimenpiteitä, joita sovelletaan erotuksetta tietyn tietoyhteiskunnan palvelujen ryhmän kaikkiin palveluntarjoajiin, kyseenalaistettaisiin kyseisen direktiivin taustalla oleva alkuperäjäsenvaltiossa suoritettavan valvonnan periaate ja sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa koskeva tavoite, johon kyseisellä direktiivillä pyritään.

- 40 Tältä osin on muistutettava, että direktiivin 2000/31 3 artikla on keskeinen säännös kyseisellä direktiivillä luodussa rakenteessa ja järjestelmässä, koska siinä vahvistetaan kyseinen periaate, johon viitataan myös kyseisen direktiivin johdanto-osan 22 perustelukappaleessa, jossa todetaan, että ”tietoyhteiskunnan palvelujen valvonnan olisi tapahduttava toiminnan lähteellä”.
- 41 Kyseisen 3 artiklan 1 kohdan mukaan kunkin jäsenvaltion on nimittäin huolehdittava siitä, että sen alueelle sijoittautuneen palvelun tarjoajan tarjoamien tietoyhteiskunnan palvelujen osalta noudatetaan kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavia, yhteensovitettuun alaan kuuluvia kysymyksiä koskevia kansallisia säännöksiä. Mainitun 3 artiklan 2 kohdassa säädetään, että jäsenvaltiot eivät voi yhteensovitettuun alaan liittyvien syiden vuoksi rajoittaa toisesta jäsenvaltiosta peräisin olevien tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoamisen vapautta.
- 42 Direktiivi 2000/31 perustuu siten alkuperäjäsenvaltiossa suoritettavaa valvontaa ja vastavuoroista tunnustamista koskevien periaatteiden soveltamiselle, joten kyseisen direktiivin 2 artiklan h alakohdassa määritellyllä yhteensovitetulla alalla tietoyhteiskunnan palveluja säännellään ainoastaan siinä jäsenvaltiossa, johon kyseisten palvelujen tarjoajat ovat sijoittautuneet (ks. vastaavasti tuomio 25.10.2011, eDate Advertising ym., C-509/09 ja C-161/10, EU:C:2011:685, 56–59 kohta).
- 43 Niinpä yhtäältä kunkin jäsenvaltion on tietoyhteiskunnan palvelujen alkuperäjäsenvaltiona säänneltävä kyseisiä palveluja ja turvattava näin direktiivin 2000/31 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan i alakohdassa mainitut yleisen edun mukaiset tavoitteet.
- 44 Toisaalta kunkin jäsenvaltion on vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen mukaisesti tietoyhteiskunnan palvelujen vastaanottajajäsenvaltiona pidättäydyttävä rajoittamatta kyseisten palvelujen vapaata liikkuvuutta edellyttämällä säätämiensä, yhteensovitettuun alaan kuuluvien lisävelvoitteiden noudattamista.
- 45 Kuten direktiivin 2000/31 johdanto-osan 24 perustelukappaleesta ilmenee, unionin lainsäätäjä on huolimatta ”tietoyhteiskunnan palvelujen lähteellä tapahtuvan valvonnan periaatteesta”, joka on toinen tapa ilmaista kyseisen direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu alkuperäjäsenvaltiossa suoritettavan valvonnan periaate, pitänyt perusteltuna, että jäsenvaltiot voivat mainitussa direktiivissä säädetyin edellytyksin toteuttaa toimenpiteitä, joilla rajoitetaan tietoyhteiskunnan palvelujen vapaata liikkuvuutta.
- 46 Direktiivin 2000/31 3 artiklan 4 kohdassa sallitaan siten tietyin edellytyksin se, että jäsenvaltio, jossa tietoyhteiskunnan palvelu tarjotaan, poikkeaa tietoyhteiskunnan palvelujen vapaan liikkuvuuden periaatteesta.
- 47 Sellainen kyseisen säännöksen tulkinta, jonka mukaan siinä annetaan jäsenvaltioille oikeus toteuttaa yleisluonteisia ja abstrakteja toimenpiteitä, joita sovelletaan erotuksetta tietyn tietoyhteiskunnan palvelujen ryhmän kaikkiin palveluntarjoajiin, saattaisi kuitenkin kyseenalaiseksi kyseisen 3 artiklan 1 kohdassa ilmaistun alkuperäjäsenvaltiossa suoritettavan valvonnan periaatteen.
- 48 Alkuperäjäsenvaltiossa suoritettavan valvonnan periaate johtaa nimittäin sääntelytoimivallan jakoon tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoajan alkuperäjäsenvaltion ja sen jäsenvaltion, jossa kyseistä palvelua tarjotaan, eli vastaanottajajäsenvaltion välillä.

- 49 Se, että jälkimmäisen jäsenvaltion sallittaisiin direktiivin 2000/31 3 artiklan 4 kohdan nojalla toteuttaa yleisluontoisia ja abstrakteja toimenpiteitä, joita sovelletaan erotuksetta tietyn kyseisten palvelujen ryhmän kaikkiin palveluntarjoajiin riippumatta siitä, onko nämä sijoittautuneet viimeksi mainittuun jäsenvaltioon vai eivät, loukkaisi ensin mainitun jäsenvaltion sääntelytoimivaltaa ja johtaisi siihen, että kyseisiin tarjoajiin sovellettaisiin sekä alkuperäjäsenvaltion että vastaanottajajäsenvaltion tai vastaanottajajäsenvaltioiden lainsäädäntöä.
- 50 Direktiivin 2000/31 johdanto-osan 22 perustelukappaleesta ilmenee kuitenkin – kuten edellä 40 kohdassa muistutettiin –, että kyseisellä direktiivillä käyttöön otetussa järjestelmässä unionin lainsäätaja on säätänyt, että tietoyhteiskunnan palvelujen valvonta tapahtuu toiminnan lähteellä eli siinä jäsenvaltiossa, johon palveluntarjoaja on sijoittautunut, jotta voidaan saavuttaa kolmiosainen tavoite eli tavoite turvata yleisen edun mukaisten tavoitteiden tehokas suojeleminen, lisätä jäsenvaltioiden keskinäistä luottamusta sekä varmistaa tehokkaasti palvelujen tarjoamisen vapaus sekä oikeusvarmuus palvelun tarjoajien ja palvelun vastaanottajien kannalta.
- 51 Koska edellä 47 kohdassa esitetty kyseisen 3 artiklan 4 kohdan tulkinta saattaisi kyseenalaiseksi direktiivin 2000/31 3 artiklan 1 kohdassa säädetyn alkuperäjäsenvaltiossa suoritettavan valvonnan periaatteen, se olisi siten ristiriidassa kyseisen direktiivin mukaisen järjestelmän ja sen tavoitteiden kanssa.
- 52 Kuten komissio on korostanut, mainitun direktiivin 3 artiklan 4 kohdassa säädettyä mahdollisuutta poiketa tietoyhteiskunnan palvelujen vapaan liikkuvuuden periaatteesta ei ole tarkoitettu siihen, että jäsenvaltiot voisivat toteuttaa yleisiä ja abstrakteja toimenpiteitä, joilla pyritään sääntelemään tiettyä tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoajien ryhmää kokonaisuudessaan, vaikka tällaisilla toimenpiteillä torjuttaisiin sisältöjä, joilla vaarannetaan vakavasti saman direktiivin 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan i alakohdassa mainitut tavoitteet.
- 53 Lisäksi se, että vastaanottajajäsenvaltion sallittaisiin toteuttaa yleisiä ja abstrakteja toimenpiteitä säännelläkseen sitä, miten tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoajat, jotka eivät ole sijoittautuneet sen alueelle, tarjoavat kyseisiä palveluja, heikentäisi jäsenvaltioiden keskinäistä luottamusta ja olisi ristiriidassa vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen, johon direktiivi 2000/31 edellä 42 kohdassa muistutetulla tavalla perustuu, kanssa.
- 54 Direktiivin 2000/31 3 artiklan 4 kohdan ja tietyn tietoyhteiskunnan palvelun osalta toteutettavan toimenpiteen käsitteen teleologisesta tulkinnasta on vielä todettava, että kyseisen direktiivin 1 artiklan 1 kohdasta ja 3 artiklan 2 kohdasta, luettuina yhdessä sen johdanto-osan kahdeksannen perustelukappaleen kanssa, ilmenee, että mainitun direktiivin tavoitteena on edistää sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa varmistamalla tietoyhteiskunnan palvelujen vapaa liikkuvuus jäsenvaltioiden välillä.
- 55 Kuten saman direktiivin johdanto-osan viidennestä ja kuudennesta perustelukappaleesta ilmenee, tässä tarkoituksessa kyseisellä direktiivillä pyritään poistamaan sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan oikeudelliset esteet eli esteet, jotka johtuvat lainsäädäntöjen eroavuuksista sekä oikeudellisesta epävarmuudesta siltä osin, mitä kansallisia säännöksiä kyseisiin palveluihin sovelletaan.
- 56 Se, että jäsenvaltioiden sallittaisiin toteuttaa direktiivin 2000/31 3 artiklan 4 kohdan nojalla tiettyä yleisesti kuvattua tietoyhteiskunnan palvelujen ryhmää koskevia yleisiä ja abstrakteja toimenpiteitä, joita sovelletaan erotuksetta kyseisen palvelujen ryhmän kaikkiin

palveluntarjoajiin, johtaisi viime kädessä siihen, että asianomaisiin palveluntarjoajiin sovellettaisiin eri lainsäädäntöjä, jolloin otettaisiin uudelleen käyttöön palvelujen tarjoamisen vapauden oikeudellisia esteitä, jotka kyseisellä direktiivillä on tarkoitus poistaa.

- 57 On vielä muistutettava, että direktiivin 2000/31 tavoitteeseen varmistaa tietoyhteiskunnan palvelujen vapaa liikkuvuus jäsenvaltioiden välillä pyritään tämän liikkuvuuden mahdollisesti vaarantavia toimenpiteitä koskevalla valvontamekanismilla, jonka avulla sekä komissio että jäsenvaltio, jonka alueelle asianomainen tietoyhteiskunnan palvelun tarjoaja on sijoittautunut, voivat varmistua siitä, että kyseessä olevat toimenpiteet ovat tarpeen yleistä etua koskeviin pakottaviin syihin liittyvien päämäärien saavuttamiseksi (tuomio 19.12.2019, Airbnb Ireland, C-390/18, EU:C:2019:1112, 91 kohta).
- 58 Vaikka katsottaisiin, että tiettyä yleisesti kuvattua tietoyhteiskunnan palvelujen ryhmää koskevat yleiset ja abstraktit toimenpiteet eivät kuulu direktiivin 2000/31 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitettun tietyn tietoyhteiskunnan palvelun osalta toteutettavan toimenpiteen käsitteen alaan, tästä ei kuitenkaan seuraa, että tällaiset toimenpiteet jäisivät kyseisen valvontamekanismin ulkopuolelle.
- 59 Tällaisesta tulkinnasta seuraa päinvastoin, että jäsenvaltioilla ei lähtökohtaisesti ole oikeutta toteuttaa tällaisia toimenpiteitä, joten sen tarkistamista, että kyseiset toimenpiteet ovat tarpeen yleistä etua koskeviin pakottaviin syihin liittyvien päämäärien saavuttamiseksi, ei edes edellytetä.
- 60 Ensimmäiseen kysymykseen on kaiken edellä esitetyn perusteella vastattava, että direktiivin 2000/31 3 artiklan 4 kohtaa on tulkittava siten, että tiettyä yleisesti kuvattua tietoyhteiskunnan palvelujen ryhmää koskevat yleiset ja abstraktit toimenpiteet, joita sovelletaan erotuksetta kaikkiin kyseisen ryhmän palvelujen tarjoajiin, eivät kuulu kyseisessä säännöksessä tarkoitettun tietyn tietoyhteiskunnan palvelun osalta toteutettavan toimenpiteen käsitteen alaan.

Toinen ja kolmas kysymys

- 61 Ennakkoratkaisupyynnöstä, sellaisena kuin se on esitetty tiivistetysti edellä 22 ja 23 kohdassa, ilmenee, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin esittää toisen ja kolmannen kysymyksen vain siltä varalta, että unionin tuomioistuin katsoo, että sen on vastattava ensimmäiseen kysymykseen myöntävästi.
- 62 Kuten edellä 60 kohdassa todettiin, ensimmäiseen kysymykseen on vastattava kieltävästi.
- 63 Tästä seuraa, että kun otetaan huomioon ensimmäiseen kysymykseen annettu vastaus, toiseen ja kolmanteen kysymykseen ei ole tarpeen vastata.

Oikeudenkäyntikulut

- 64 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8.6.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY 3 artiklan 4 kohtaa

on tulkittava siten, että

tiettyä yleisesti kuvattua tietoyhteiskunnan palvelujen ryhmää koskevat yleiset ja abstraktit toimenpiteet, joita sovelletaan erotuksetta kaikkiin kyseisen ryhmän palvelujen tarjoajiin, eivät kuulu kyseisessä säännöksessä tarkoitettun tietyn tietoyhteiskunnan palvelun osalta toteutettavan toimenpiteen käsitteen alaan.

Allekirjoitukset